

Geachte burgemeester,
Mevrouw de voorzitter,
Geacht College,
Beste raadsleden,
Dames en Heren van de pers en van het publiek,

Vandaag willen we gebruik maken van het inspraakrecht als burger tijdens een raadszitting wanneer men genoeg handtekeningen kan samensprokkelen rond een bepaalde problematiek.

Het burgerinitiatief is een democratische tool om het gemeentelijk beleid te toetsen. Sommige gemeenten subsidiëren burgerinitiatieven, dit staat trouwens ook als mogelijkheid in het gemeentedecreet opgenomen. Eigenlijk is dit alles behalve een kortzichtige visie. Waarom het middenveld niet aanspreken om de polsslag van de inwoners te voelen omtrent een gevoerd of te voeren beleid? En deze polsslag is belangrijk, dames en heren raadsleden, ook al beschikken de inwoners en zelfs soms de initiatiefnemers van een burgerinitiatief niet over dezelfde technische kennis van de beleidsvoerders.

Bovengeschetste visie is totaal tegengesteld aan deze van vele gemeenten waarbij de uitslag van het burgerinitiatief op voorhand gekend is onder het mom van het primaat van de politiek. Meerderheid tegen minderheid die het burgerinitiatief wegstemt. We zijn er vrij zeker van dat we Lochristi ergens kunnen catalogeren middenin. Dat het College de initiatiefnemers van dit burgerinitiatief niet verwijt voor platte opportunisten. Nochtans laat het gebrek aan informatie omtrent burgerinitiatieven vanuit de gemeente het tegendeel vermoeden. Tenzij we er constant over gekeken hebben vinden we hieromtrent niks terug op de website.

Het gebrek aan informatie hieromtrent kunnen we op 2 manieren interpreteren.

- De gemeente is zeer gemakkelijk en geeft aan elke organisatie, die een petitie lijst meebrengt met 300 handtekeningen, spreekrecht op de gemeenteraad zonder rekening te houden met vormvereisten. Dit is drempelverlangend .
- Ofwel is het de bedoeling: “Rust laten waar er rust is.” Indien we er zelf over zwijgen op onze website zullen er weinigen het zich in het hoofd halen om inspraakrecht op te eisen tijdens de gemeenteraad. Liever geen onruststokers.

Als ACV dragen we respect voor onze democratische instellingen hoog in het vaandel. Wij nemen dan ook een constructieve houding aan en gunnen het bestuur het voordeel van de twijfel. Wij kunnen enkel hopen op evenveel welwillendheid van de andere kant. Zodat in dialoog een compromis kan uitgewerkt worden dat goed is voor alle burgers van Lo.

In ieder geval, vandaag staan we hier dus voor de gemeenteraad, onwetende hoelang we mogen spreken, onwetende of we de gemeenteraadsleden achtergrondinformatie mogen geven op papier, of we de kans krijgen om na het debat tussen de gemeenteraadsleden om nog eens kort te repliceren.

Onlangs mochten onze collega's van ACV Openbare diensten in Wachtebeke het goede voorbeeld ervaren. Voor het debat kregen ze spreekrecht en na het debat mocht men nog eens het woord nemen... en het ging hier zelfs niet om een burgerinitiatief! De thematiek waarop werd tussengekomen was dan weer tot en met antisociaal te noemen....

Wij rekenen op de positieve en democratische ingesteldheid van de gemeenteraad van Lochristi om tot een open en eerlijk tegensprekelijk debat te komen.

Wie denkt de waarheid in pacht te hebben en daarom nooit bereid is van mening te veranderen, draagt weinig bij tot een maatschappij. Er is een spreekwoord: "Alleen ezels veranderen nooit van mening". Overleg is daarom belangrijk. We zijn hier om te luisteren naar de argumenten van het bestuur, maar vinden dat dit ook vice versa zo moet zijn. Laat dit burgerinitiatief bijgevolg een nieuw element zijn waarmee men als gemeenteraadslid tijdens de gemeenteraad van september 2010 geen rekening kon houden, maar dat nu tot een genuanceerdere beslissing kan leiden. Dit kan enkel als elk gemeenteraadslid, los van partijtucht, in eer en geweten zijn stemgedrag kan wijzigen op basis van de volledige argumentatie. Het gemeenteraadslid moet zich immers kunnen verantwoorden aan de kiezer. Dat lijkt ons de openheid waarmee een burgerinitiatief moet behandeld worden.

We peilden in 04/2010 naar de verzuchtingen van de gebruikers van het vroegere containerpark. We stelden hen de vraag hoe zij een eventuele retributie zagen in het toen te openen nieuw recyclagepark. Driehonderdtachtig gebruikers vulden deze enquête in. De resultaten die we toen ontvingen stemden enigszins overeen met hoe de meerderheid van onze bestuursleden er vooraf zelf over dachten. De "vervuiler" betaalt maar pas nadat er een minimale gratis dienstverlening verleend wordt vanuit de gemeente. De burger betaalt slechts wanneer hij kan bestempeld worden als vervuiler boven de middelmaat. Uit de enquête bleek trouwens dat de meeste van de gebruikers zichzelf niet als vervuiler zagen, integendeel dat ze als voorbeeldige burger konden aanschouwd worden omwille van hun recyclagegedrag. Het overgrote gedeelte (203 van de 380 invullers) wilden slechts betalen vanaf de 25-ste keer. Na overleg binnen onze besturen vonden we dit echter toch niet milieuvriendelijk genoeg en sloten we dichterbij diegenen die stelden dat ze vanaf de 15-de keer wensten te betalen (54). Dat leek ons een meer gematigde houding tegenover het principe "de vervuiler betaalt" rekening houdende met allerlei argumenten die deels op onze website terug te vinden zijn en die ik bij deze citeer:

- 1) Als het op fiscaliteit aankomt zijn we van oordeel dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Een retributiereglement kan je beschouwen als een indirecte belasting voor gebruik van gemeentelijke diensten. Dat hier enig verantwoordelijkheidsgevoel verwacht wordt van gebruikers om ook de afvalberg te helpen indijken, daar kunnen we inkomen... maar toch moet er ook hier rekening gehouden worden met “sociale correcties”. Een arm gezin zal niet per se een grotere vervuiler zijn dan een rijk gezin. Toch zullen zij het retributiereglement het hardst voelen in hun beugel. Het percentage dat zij zullen betalen aan retributie ten opzichte van hun inkomen, zal heel wat groter zijn dan bij meer begoeden. Bovendien zijn het meestal zij die zaken tweedehands kopen waarbij de recuperatiebijdrage niet speelt. Ze zullen met hun oude frigo's, TV's en andere zaken noodzakelijkerwijze terecht komen op het containerpark. Wie zich een nieuw toestel kan veroorloven kan het oude toestel bij de leverancier achterlaten. Vandaar dat we als ACV van mening zijn dat inzake het aanvaarden en verwerken van geselecteerd afval de grootste bijdrage moet komen uit de aanvullende gemeentebelasting op de federale personenbelasting. Voor Lochristi is dit 6,9%. Iedereen betaalt op die manier een evenredig deel ten opzichte van zijn inkomen voor het gebruik van gemeentelijke diensten
- 2) Afvalverwerking kost geld... inderdaad. Maar afvalverwerking brengt ook heel wat op. Sommige fracties moeten gestort of verbrand worden of moeten een dure behandeling ondergaan alvorens opnieuw te kunnen gebruikt kunnen worden, de parkwachters moeten betaald worden maar...:
  - Papier, groenafval, ijzer, koper, zijn producten die men als intercommunale kan verkopen en dus geld opbrengen.
  - Vele intercommunales hebben verbrandingsovens. Verbrandingsovens maken grote winsten. Afvalverwerking is immers big business. De gemeente zal enerzijds betalen om zijn brandbaar afval te laten verbranden maar deelt mee in de winsten van de intercommunales
  - Er zijn zware subsidies van Vlaanderen om het uitbaten van een gemeentelijk recyclagepark draaglijk te maken.
  - “Afvalbedrijven” op een gemeente betalen ook gemeentebelastingen op hun winsten

- 3) Belgen zijn “Top-Sorteerders”. Na jarenlang doorgevoerd sensibiliserend beleid behoren we tot de best selecterenden uit Europa. Dit werd ondermeer gestimuleerd door het gratis ter beschikking stellen van het containerpark. Selecteren betekent minder restafval. Betekent minder kosten want de andere fracties kunnen hergebruikt worden. De inwoners van Lochristi doen reeds een grote inspanning door alles te selecteren, het afval bovendien zelf te vervoeren naar het containerpark. Als bijkomende inspanning vraagt men nu dat men er bovendien voor betaalt. Dit zal vermoedelijk ook het enthousiasme van de mensen fnuiken inzake selecteren. Ze zullen vlugger één en ander in de grijze container droppen omdat ze hiervoor sowieso al moeten betalen. En dan hebben we het nog niet eens over de toename van het sluikstorten.
- Vorig jaar lieten we ons als ACV informeren door verschillende gemeenten omtrent hun fiscaal beleid en de gemeentelijke diensten. Hier vonden we tot ons genoeg een aantal gemeenten die vinden dat het stimuleren van selecteren niet samengaat met een retributie. Zij verzwaarden de belasting op restafval (huisvuilzakken en ledigen containers) maar lieten de containerparken gratis. Dat lijkt ons een correctere visie. Beloon de “goede” en straf “de slechte”. Vele gemeenten doen echter de omgekeerde beweging. Wij vrezen dat deze beleidskeuze eerder gebaseerd is op de angst om Vlaamse subsidies te mislopen dan wel op het feit dat men een correct “ecologisch” afvalbeleid wil voeren.
- 4) Op welke cijfers baseerde het gemeentebestuur zich om de “gratis 500 kg” te bepalen? Wij vermoeden dat dit gebeurd is op basis van het aantal kg binnengebracht afval in het containerpark in de voorgaande jaren. Dat dit gedeeld werd door het aantal gezinnen in Lochristi. Indien dit zo is, dan geeft dit een vertekend beeld. Men moet het totaal aantal kilo delen door het aantal gebruikers om te weten te komen hoeveel afval een gemiddelde gebruiker binnenbrengt. Mogelijks geeft dit een veel groter cijfer dan 500 kg.

- 5) In het huidig retributiereglement rekent het gemeentebestuur het tarief aan van de duurste fractie die men mee heeft, indien men verschillende fracties mee heeft naar het containerpark. Om een eerlijke rekening te krijgen zou men als inwoner in principe elke fractie apart naar het containerpark moeten brengen of telkens in- en uit het containerpark dienen te rijden. Het retributiereglement zoals het nu voorligt, moedigt dit eigenlijk aan. Doet dat geen afbreuk aan een belangrijke doelstelling van een recyclagepark namelijk een betere ecologie? Wat met de uitstoot van de wagens die nu verschillende keren heen en weer moeten rijden?
- 6) Er wordt geen rekening gehouden met de specifieke situatie van grote en kleine gezinnen:
- Een groot gezin heeft maar evenveel gratis kilo's als een klein gezin. Vandaag wordt alles wat je koopt dubbel en dik verpakt. Een groot gezin doet heel wat meer aankopen en heeft dus ook meer verpakkingsmateriaal naar het containerpark te brengen dan een kleiner gezin. Een groot gezin zal ook meer afgedankte toestellen hebben. Ze zullen ook al vlugger een aanpassing aan hun huis moeten doen (bvb bij uitbreiding). Vijfhonderd kilo zal dan ook niet volstaan, aangezien zij ook groen- en ander recycleerbaar afval hebben. Zij hebben nood aan een systeem waarbij men meer afval kan binnenbrengen dan 500 kg. Opteren voor 15 beurten, biedt hen deze oplossing op voorwaarde dat men het afval een beetje opspaat en dus meer dan 33,33 kg per beurt meenemen. Indien ze wel toekomen met 500 kg, des te beter. Aan de andere kant hebben kleine gezinnen dikwijls geen 15 beurten nodig, waardoor voor hen een systeem op basis van aantal kg inderdaad gunstiger is. Een combinatie van beide systemen is dus wenselijk.
  - Een gezin dat weinig vervoersmogelijkheden heeft en bijgevolg meerdere malen moet rijden omdat het bvb geen aanhangwagen heeft, een kleine autokoffer... enz, zal mogelijks niet genoeg hebben aan 15 beurten maar wel aan 500 kg (of in ons voorstel 600 kg). Ons voorstel om automatisch het meest voordelige van beide systemen te kiezen afhankelijk van de specifieke gezinssituatie, houdt ook met dit gegeven rekening.

- 7) We zijn er fier op dat onze gemeente dankzij vele inspanningen, de titel van de groene bloemengemeente draagt. We vonden het dan ook een fijn idee dat de gemeente een prijs voor de mooiste voortuin in het leven riep. Dat is een heel mooie stimulans om inwoners te betrekken bij hun beleidsdoelstelling. Een mooie voortuin vraagt echter heel wat inspanningen. Er zal regelmatig moeten gesnoeid worden, het gras zal regelmatig moeten afgedaan worden. Tweewekelijkse ophaling van de groene container volstaat voor vele inwoners niet om hun groenafval kwijt te raken. Niet iedereen heeft bovendien de mogelijkheid om te composteren. Hiervoor moet je plaats hebben en er eveneens voor zorgen dat je burens niet geurhinder hebben van je goede bedoelingen als composteerder.

In september lazen we het nieuwe retributiereglement dat was goedgekeurd door het college. Nadat we dit doorgepraat hadden en nadat sommigen het simulatieticket ontvangen hadden, konden we niet anders dan vaststellen dat 500 kg niet voor alle burgers overeenkomt met onze “gematigde” houding tegenover het enquêteresultaat, namelijk 15 gratis beurten.

Ervanuitgaande dat we eerst moesten onderzoeken of de bevolking van Groot-Lochristi ons volgt inzake een gematigder standpunt dan wat de enquête ons opleverde als resultaat, hanteerden we als middel een petitielijst.

Dat leverde ons twee vliegen in één slag op: “we krijgen een mandaat of geen mandaat en we konden indien nodig, in geval we een mandaat kregen, een burgerinitiatief oproepen”.

Slechts indien we heel wat meer handtekeningen bij elkaar haalden dan de vereiste 300, waren we bereid om dit op de gemeenteraad van vandaag te brengen.

We verzamelden ondertussen meer dan 1330 handtekeningen en we hebben het de ondertekenaars niet gemakkelijk gemaakt. We zijn niet huis aan huis gaan ronselen. Neen. Ieder inwoner kreeg een pamflet in de bus met een vrij lange uitleg en op de keerzijde een petitielijst. De ondertekenaars moesten zich de moeite getroosten het lange verhaal te lezen, de petitielijst zelf ondertekenen om ze vervolgens zelf in één van de vermelde brievenbussen te gaan deponeren. Dat is een serieuze inspanning. We mogen er dus van uitgaan dat iedereen die tekende, echt wil dat er iets verandert.

Meer dan 1300 kiezers! Ze vertegenwoordigen ruim 9% (9,10%) van het aantal kiezers dat in 2006 zijn stem uitbracht. Dat kan een hemel van verschil maken in zetelverdeling.

Geachte Raadsleden: we zijn dus voldoende gemandateerd door een aanzienlijk deel van de Lootse bevolking .

Kennen we alle regelgevingen en decreten inzake huishoudelijke afval? Neen, helemaal niet. Indien ons voorstel zou ingaan tegen één van de artikelen in de decreten of voorschriften van OVAM, hebben we dan wel spreekrecht? Zeer zeker wel. Publieke opinie is bepalend voor het ontstaan en bijschaving van decreten en besluiten op lagere beleidsniveaus.

Moet iedereen die ons voorstel steunde het etiket van wereldvervuiler krijgen? Voor de tweede maal: helemaal niet.

Velen van hen zijn zorgvuldige sorteerdere. Velen van hen hebben ook een groen gedachtengoed. Velen van hen zijn gesensibiliseerd om hun ecologische voetafdruk te verkleinen.

Wij hoorden in de wandelgangen dat sommigen ons negatieve etiketten willen opkleven. Sommige ondertussen verschenen publicaties, bevestigen dit. Of zij dit hier zullen herhalen weten wij niet, maar het mag duidelijk zijn dat het in zo'n moeilijke kwestie niet eenvoudig is om etiketten te kleven.

We denken dat er heel weinig inwoners in Lochristi zijn, die momenteel bewust meer geselecteerd afval produceren, dan dat ze eigenlijk zouden moeten. We zijn er zeker van dat de meeste inwoners zo weinig mogelijk afval produceren. Ook de 9% kiezers die deze petitie ondertekenden.

Geef toe, afvalinperking is een moeilijk gegeven. Het begint al van bij de productie van goederen tot op het moment dat ze bij de consument komen. In die zin hebben ook de industrie, de logistiek en de burger hun verantwoordelijkheid.

In onze zoektocht naar argumenten voor ons eigen voorstel botsen we toch op heel wat verschillende visies die aanduiden dat het helemaal niet simpel is om te zeggen wie nu het grote gelijk heeft.

Wat is de maximale hoeveelheid afval dat kan aangeboden worden zonder het etiket van "vervuiler" opgekleefd te krijgen. Met andere woorden vanaf wanneer moet de gebruiker betalen voor het containerpark? Of nog anders: wat is de hoeveelheid gratis basisdienstverlening die een gemeente moet aanbieden?

Hierover blijft OVAM heel vaag. Bekijk hun website en je zult zien dat ze zeggen dat ze enkel aanbevelingen kunnen doen aan de gemeente. Vinden ook zij het dan moeilijk om de knoop door te hakken? Ja, zeer zeker.

Indien zij zeker waren van hun stuk, dan zouden ze niet met een sensibiliserend subsidiebeleid werken. Neen, dan zouden ze de regels tot toegang en gebruik van elk recyclagepark in Vlaanderen manu militairé kunnen afdwingen door het Vlaamse Parlement hierover een Decreet te laten uitvaardigen.

Ovam stelt zelf dat het onmogelijk is om uniforme regels op te leggen voor alle gemeenten. Van streek tot streek kunnen er sterke verschillen optreden

We citeren uit de brochure van OVAM: “Spring verantwoordelijk om met afval dankzij Diftar”:

*Citaat 1: “ **Naar een uniform betalingssysteem?** De afstemming van de tarieven tussen naburige gemeenten heeft veel voordelen. Toch zijn volledig uniforme tarieven in het ganse Vlaamse Gewest niet mogelijk en zelfs niet wenselijk. Een voorbeeld is het GFT-afval. Niet alle gemeenten zamelen GFT-afval selectief in. ”*

M.a.w. men kan enkel aanbevelingen doen.

*Citaat 2 ivm betalingssysteem: “**Elke gemeente beslist zelf hoe ze haar afvalfactuur betaalt** :Elke gemeente beslist autonoom hoe ze de afvalfactuur aan de burger doorrekent. Er zijn dan ook verschillende belastingssystemen voor huishoudafval in Vlaanderen. Het Vlaamse Gewest tracht via aanbevelingen de gemeentelijke belastingssystemen zoveel mogelijk uniform te maken. In vele gebieden is dit mede onder impuls van de intercommunales al gebeurd”*

M.a.w: men kan alleen aanbevelingen doen.

In de OVAM-nota “Diftar binnen het Vlaamse Afvalbeleid” staat te lezen bij de zeer belangrijke beleidsmaatregel: “Afstemmen van gemeentelijke reglementen” gebaseerd op volgende principes :

- *mensen die inspanningen leveren inzake de voorkoming van afval belonen door diensten voor afvalpreventie ‘gratis’ te maken;*
- *voor afval dat selectief wordt ingezameld maar dat kan worden vermeden (bv. GFT-afval) moet de bevolking een deel van de variabele kosten voor de inzameling en verwerking ervan rechtstreeks betalen via de retributie verbonden aan deze selectieve inzameling;*

We lezen: “een deel van de variabele kosten”. Variabele kosten zijn de kosten die de gemeente maakt afhankelijk van het binnengebrachte gewicht per fractie aan recycleerbaar afval.

M.a.w. er wordt niet bepaald welk deel. Kan dus enkel aanbevolen worden.

Wat is de juiste hoeveelheid gratis dienstverlening inzake het containerpark? Wanneer moet men als burger bijkomend betalen op selectief afval dat men naar het recyclagepark brengt? M.a.w. vanaf wanneer kan men als overheid zeker zijn dat de burger een gedeelte van het door hem geselecteerde afval kon vermijden. Het is niet simpel te berekenen.

Vooreerst is de vraag in hoeverre de industrie en de logistiek er in slaagt om de burger met zo weinig mogelijk recycleerbaar afval op te stapelen? OVAM spreekt van de ladder van Lansink waarbij deze vorm van preventie voorop staat. Wie van de gemeenteraadsleden hier aanwezig kan met zekerheid zeggen dat de gemiddelde gebruiker van het containerpark niet de dupe is van het falen van de eerste trap op de ladder van Lansink inzake preventie?

Ten tweede is er het fenomeen dat er weinig gemeenten hetzelfde aanbod hebben voor wat betreft de hoeveelheid die gratis naar het containerpark gebracht kan worden. Zouden al deze gemeenten dan met dezelfde vraag geworsteld hebben? Vanaf wanneer moeten we onze inwoner als “vervuiler” bekijken en een retributie aanrekenen?

Kunnen de beleidsvoerders uit Lochristi stellen dat hun inschatting zoveel beter is dan deze van de andere gemeenten? Is er iemand van de gemeenteraadsleden die hier met 100% zekerheid kan op antwoorden? Ik zou zeggen indien ja: “maak U kenbaar” bij handopsteking. Is het dan zo verwerpelijk dat de gemeentelijke ACV-afdeling hier ook over nagedacht heeft en een ander voorstel formuleert dat dit van de gemeente? We verwijzen naar de Burgerkrant waarin de meerderheidspartij Open VLD een zeer polariserende toon hanteert i.p.v. te doen wat mensen van politici verwachten: bruggen bouwen..

Ten derde is de vraag op welke manier de gemeente Lochristi haar gezinnen stimuleert om het “vermijdbaar deel recycleerbare stoffen” te vergroten en zo de aanvoer naar het containerpark te verminderen.

In dezelfde OVAM-nota staat te lezen dat het vermijdbaar deel recycleerbare stoffen die men naar het containerpark brengt voornamelijk in de fracties bouwafval, sloopafval en groenafval zit.

Heeft de gemeente Lochristi gebruik gemaakt van de subsidies die men kon krijgen voor het organiseren van “wijkcompostplaatsen” om zo de aanvoer te verminderen naar het containerpark? Deze worden tot 50% gesubsidieerd op voorwaarde dat het investeringsbedrag 5000 euro bedraagt. Wijkcomposteerplaatsen worden ingericht in sociale wijken en in omgevingen met hoogbouw waar de inwoners heel dikwijls niet de kans hebben om zelf te composteren. Was dat niet een van de eerste argumenten die we in ons betoog aanhaalden: niet iedereen heeft de mogelijkheid tot composteren?

Heeft de gemeente geïnvesteerd in het vermijden van ander groenafval door bvb kippen ter beschikking te stellen?

Verhakselen en mulchgrasmaaiers zijn nuttige toestellen om de aanbreng naar het containerpark te vermijden. Geeft de gemeente subsidies aan wie deze toestellen aankoopt en zo de afvalverwerkingskost verlaagt voor de gemeente?

Geeft de gemeente subsidies aan mensen die een kringlooptuin aanleggen?

Ook dit zijn mogelijke aanbevelingen vanuit OVAM.

Hoe zit het met de prijzen die aangerekend worden voor de aankoop van compostvaten en compostbakken? Bij IDM lees ik dat eenzelfde vat 4 euro meer kost als in Gent. Voor een compostbak: hetzelfde verschijnsel, bij IDM kost eenzelfde compostbak als in Gent 50€, 15€ meer dan in Gent.

We lezen nochtans in de nota van OVAM (“Diftar binnen het Vlaamse Afvalbeleid”):
“De middelen voor thuiscomposteren (compostvat, -bak, wormenbak, ...) moeten tegen zo laag mogelijk tarief (kostprijs of lager) worden aangeboden, evenwel niet helemaal gratis en per gezin in aanvaardbare hoeveelheden.”

Zijn de leden van deze gemeenteraad nog steeds overtuigd dat de gezinnen in Lochristi alleen verantwoordelijk zijn voor het “vermijdbaar deel van het recycleerbaar afval” dat naar het containerpark gebracht wordt?

Dat brengt ons bij het kostenplaatje.

Los van de individuele berekening, die we jullie straks voorleggen, kunnen we ook eens gaan kijken hoe Lochristi scoort binnen IDM:

- 1) Moerbeke: volledig gratis
- 2) Wachtebeke en Zelzate: bijna volledig gratis
- 3) Lokeren en Zele: stukken goedkoper dan Lochristi

In een groter geheel bekeken, binnen ons arrondissement kunnen we zeggen dat Lochristi de tweede à derde duurste is op een totaal van 27 gemeenten.

Is het dan te verwonderen dat meer dan 1330 inwoners onze petitie ondertekenden. Hiervoor zijn we zelfs nog niet voluit gegaan. Zonder twijfel zouden dan 2000 handtekeningen gehaald zijn!

Indien men als burger op de hoogte zou geweest zijn van onderstaande individuele berekening , zou dit handtekeningenaantal ongetwijfeld nog verder opgelopen zijn.

In de OVAM-brochure: “**spring verantwoord om met afval dankzij diftar »** lezen we op pagina 27: ***De OVAM berekende dat in 2000 een gemiddeld gezin van 2,5 personen voor de ophaling, inzameling en verwerking van alle huishoudelijke afvalstoffen gemiddeld ongeveer 155 euro aan de gemeente betaalde.***

Hier spreekt men dus over de vaste kosten voor de ophaling en de organisatie van het containerpark alsook over de variabele kosten (afhankelijk van de hoeveelheid afval). Meestal worden deze vaste kosten door de gemeente verhaald op de inwoners door ofwel een milieu- en/of huisvuilbelasting dan wel via de personenbelasting. OVAM geeft de voorkeur aan om dit via de personenbelasting te regelen omdat op die manier met het jaarinkomen van de inwoners rekening gehouden wordt. Indien men kiest voor een milieubelasting of huisvuilbelasting beveelt OVAM aan om rekening te houden met sociale correcties enkel op basis van het inkomen. Lochristi koos niet om dit via de personenbelasting te regelen.

En laat ons duidelijk zijn: ACV pleit niet voor een verhoging van de 6,9% aanvullende personenbelasting. Uit de financiële rapporteringen van het College blijkt immers dat Lochristi een gezonde kas heeft. We spreken van een geraamd overschot van 4 miljoen euro eind 2010. Zo hoorden we in 01/2010 uit de mond van de toenmalige verantwoordelijke schepen De Pauw. Wij gaan er dus van uit dat een deel van de huidige 6,9% ruimschoots volstaat om de kost te dekken.

Maken we de rekening eens voor een doorsnee gezin uit Lochristi wetende dat een doorsnee Vlaams gezin 155€ betaalt. In het mapje die jullie ontvingen zit de berekening op een excelblad bijgevoegd. Het is misschien gemakkelijker dat jullie onze redenering hierop volgen:

Als we het gemeenteraadbesluit dd.26/05/2008 alsook de website van de gemeente mogen geloven is de milieubelasting: 50€ per belastingsplichtige. We denken dat dit verkeerd op de website staat en dat er bovendien een fout zit in de formulering van het gemeenteraadbesluit. We kunnen ons echter voor onze berekening slechts baseren op wat we te lezen krijgen. Vandaar: indien een gezin uit 3 belastingsplichtigen bestaat,

(moeder en vader en zoon werken), betaalt dit gezin al zoveel als de gemiddelde Vlaming voor zijn totale afvalfactuur. Een gemiddeld gezin bestaat uit 2,5 belastingsplichtigen. Ovam raadt aan indien men een milieubelasting rekent om dit tussen de 50^e en 60€ per gezin te houden. Indien er in Lochristi echter slechts 50€/wooneenheid betaald wordt, houdt Lochristi gelijke tred met de doorsnee Vlaamse gemeente voor wat betreft de milieubelasting.

- 1) Elke inwoner van Lochristi produceert 571 kg afval waarvan 185 kg restafval:
  - a. 26 ophaalbeurten kosten 3,12€ ($26 \times 0,12€ = 3,12 €$)
  - b. Voor het aantal kilogram opgehaald restafval betaalt een gemiddeld gezin 92,5€. ($185 \times 0,20 = 37€/inwoner \times 2,5 = 92,5€$)
  - c. 26 ophaalbeurten gft kosten 3,12€ ($26 \times 0,12 = 3,12€$)
  - d. Voor het aantal kilogram opgehaalde GFT betaalt een gezin 12€ (stel 100 kg $\rightarrow 100 \times 0,12€ = 12€$)
  - e. Voor het aangebracht materiaal naar het containerpark zal men in Lochristi als burger gemiddeld 26,5€ betalen. ($571 - 185 \text{ kg restafval} - 100 \text{ kg gft} = 286 \text{ kg per persoon}$). Gemiddeld gezin 2,5 personen: dus 715 kg, waarvan nog 215 kg te betalen gezien 500 kg gratis. Laat ons veronderstellen dat 1/3-de grof vuil is, 1/3-de niet recycleerbaar en 1/3-de recycleerbaar. Dan komen we 14,5€ grof vuil + 8,5 € niet recycleerbaar + 3,5€ recycleerbaar. Totaal 26,5€

De totale factuur bedraagt In Lochristi indien we in het slechtste geval de milieubelasting verkeerd geïnterpreteerd hebben 280€, (bijna het dubbele van een doorsnee Vlaming). In het beste geval (indien per wooneenheid slechts 1 X 50€ milieubelasting moet betaald worden), is Lochristi nog 33% duurder met een totale kost van 205€. We verwijzen naar de excelberekeningen die we in jullie mapje toevoegden. Laat ik jullie herinneren aan één van de eerste argumenten die we aanhaalden en die op onze website te lezen staat: retributies en forfaitaire belastingen zijn oneerlijker ten opzichte van een gemeentebelasting omdat ze verhoudingsgewijs meer van het inkomen afsnoepen van een laag dan wel een hoog inkomen. We wijzen er ook op dat laag houden van de gemeentebelasting enkel kan indien men elders indirecte belastingen en retributies int. De bevolking als geheel betaalt evenveel, het zit enkel anders verdeeld over de individuele burgers.

Bovendien blijkt uit het OVAM-document opgemaakt dd. 21/01/2011 (veel recenter kan dus niet) , dat Lochristi een hoger tarief aanrekent per kg dan het aanbevolen tarief door OVAM, met name de modeltarieven. Dit OVAM –document vind je eveneens terug in het mapje die jullie van ons kregen.

We hebben speciaal om het iets gemakkelijker te maken een aantal passages in dit document van het Vlaams Gewest gemarkeerd. Om het nog duidelijker te maken hebben we een excelbestandje erbijgevoegd dat de vergelijking maakt met de prijzen te

Lochristi. In de voorlaatste kolom zijn de in het geel aangeduide fracties deze waar Lochristi heel wat duurder uitvalt. De blauw aangeduide cellen zijn deze waarbij Lochristi goedkoper is per kg... ..maar zelfs hier valt op dat, indien Lochristi per m³ zou rekenen, omdat het over fracties gaat waar men juist meestal grote hoeveelheden van aanbrengt, tot vier maal goedkoper de dienst zou kunnen leveren.

Uit dezelfde omzendbrief blijkt ook heel wat fracties het best gratis aanvaard worden. Zeker deze waarvoor de industrie reeds een bijdrage betaalt. Geen enkele fractie wordt in Lochristi gratis aanvaard.

Mag ik geachte gemeenteraadsleden, voor het volgend item, speciale aandacht vragen? Wat ons nog meer opvalt uit dit document en ons eigenlijk met verstomming slaat is de vermelding omtrent zuiver steenpuin, groenafval en papier-karton. We citeren daarom nog eens letterlijk de zinnsneden:

“Om het overaanbod van papier en karton te voorkomen, is het aan te bevelen om meer dan 1 m³ of 400 kg papier en karton slechts tegen betaling in ontvangst te nemen (zie tabel 3). (M.a.w. de eerste 400 kg kunnen gratis binnengebracht worden).

Door gemengd bouw- en sloopafval duurder te tarifieren dan zuiver puin en door bovendien de eerste kubieke meter zuiver puin niet aan te rekenen, zal het aanbod van zuiver puin gestimuleerd worden boven gemengd bouw- en sloopafval. Groenafval aangeboden per eenheid (bussel snoeihout, zak) of in losse vorm dient aangerekend te worden per eenheid, respectievelijk per kubieke meter. De eerste kubieke meter groenafval kan gratis zijn.”

Wetende dat 1m³ zuiver steenpuin 1000 kg weegt (zie lijst soortelijke gewicht gevonden op website van de Nederlandse tegenhanger van OVAM), 1 m³ groenafval daarentegen 300 kg weegt, 400 kg papier gratis mag aangeboden worden...maakt dit in het totaal 1700 kg gratis dat zou mogen aangeboden worden op het containerpark... dit naast de verschillende gratis fracties waarover OVAM het heeft.

Is ons niet steeds om de oren geslagen geweest vanuit de Burgerkrant en eveneens door twee schepenen die geïnterviewd werden voor het nummer 9080, dat het enkel door dat ze zwaar onderhandelden ze de gratis hoeveelheid afval die aanvankelijk maar 100 kg mocht bedragen, opgetrokken werd naar 500 kg? Dat men anders de subsidies zou mislopen hebben?

Indien we dit OVAM-document goed begrepen hebben en we zouden echt niet weten hoe we hem anders moeten begrijpen... dan kom ik tot volgende conclusie. In de rubriek“Armworstelen of handschudden” van de publicatie “Nummer 9080”, komt de bewering van één der schepenen toch een beetje demagogisch over. Namelijk dat wat het ACV voorstelt zou geresulteerd hebben in het kwijtspelen van 700.000 euro subsidies...??? ? Niks is minder waar, en we moeten dan ook de perceptie van de burger

bijsturen: het is niet het ACV dat onvoldoende ingelicht was maar wel de meerderheidspartij . Het voorstel van het ACV zou eveneens de 700.000 subsidies (zijnde 70%) toegekend gekregen hebben.

Wat we eveneens niet begrepen van de meerderheidspartij in het desbetreffend interview zijn de kattesprongen m.b.t. tot de evaluatie die plots einde 2011 zou doorgaan, eens het systeem een jaar in dienst is. Bij het verwelkomen van de gemeenteraadsleden door onze ACV-bestuursleden op de gemeenteraad van 12/2010 kregen we het verwijt dat we niet goed geïnformeerd waren. Daarna kregen we een schrijven dat ons met nog meer verbazing sloeg: We kenden het verschil niet tussen de proefperiode en de evaluatieperiode. De eerdere communicatie van het college, deed Kafka al in het niet verzinken. Maar dit was helemaal van de pot gerukt!

Beste gemeenteraadsleden: we hebben eens alle beknopte verslagen van de gemeenteraad van Lochristi over de laatste twee jaar uitgevlooid. We hebben alle gemeentelijke publicaties die verschenen in info Lochristi mbt het recyclagepark herlezen. Eveneens hebben we de brieven die door de gemeente verstuurd werden naar “bedrijven” herlezen. Nergens maar ook nergens vinden we ook maar iets terug over deze evaluatieperiode. We vragen ons zowiezo af of de gemeenteraadsleden rond deze tafels hierover ooit iets effectief op papier gekregen hebben, of zij correct en volledig geïnformeerd werden.

Daarnaast stelt de desbetreffende schepen dat wanneer uit de evaluatie zou blijken dat 500 kg onvoldoende blijkt, men bereid was andere denkpistes te bewandelen... Spreekt men zichzelf dan niet tegen...? Meer dan 500 kg is niet mogelijk, want dan gaan de subsidies verloren (wat zoals aangetoond volgens ons een kwakkel is van formaat)... en na een evaluatie zou het dan wel weer mogelijk zijn...? Hiermee is Kafka niet enkel in het niets verzonken, hij moet nu ook in het college zijn absolute meerdere erkennen...

In Nummer 9080 wordt ook uitgehaald naar de rol van het ACV in de milieuraad. Inderdaad, daar stemden we als enige tegen. De waarheid gebiedt echter dat ook vermeld wordt dat het verslag van de desbetreffende milieuraad nog steeds niet is goedgekeurd. Blijkbaar staan hier passages in die volgens het beleid niet hoeven vermeld te worden. Welke passages? Daar hebben we het raden naar. We vermoeden dat het de volgende zijn: *“De leden betreuren dat zij niet in staat waren de achterban te raadplegen over deze reglementering inzake het recyclagepark. De teksten zijn ook na de zitting van de milieuraad niet aanwezig.”*

Hoe kan een adviesraad advies uitbrengen wanneer men de stukken niet bedeed krijgt? Stel dat ze de nota van het Vlaamse Gewest in handen zou gehad hebben waaruit je kan detecteren dat er zeker tot 1700 kg gratis mag aanvaard worden in plaats van de 500 kg waarover de gemeente het heeft... zouden ze nog hetzelfde advies uitgebracht hebben? Zou het ACV dan de enige geweest zijn die tegengestemd had?

Als voorlaatste element in onze uiteenzetting lezen we de mail van Ovam in antwoord op onze vraag omtrent subsidiëring van een gemeente voor een recyclagepark. Deze mail bevestigt eigenlijk het OVAM-document en duidt ook aan dat de gemeente Lochristi de subsidies niet zou mislopen hebben. Wij “citeren”:

*Geachte heer ,
het retributiereglement moet pas in laatste fase aan het subsidiedossier worden toegevoegd. Pas bij de uitbetaling van de subsidies is het nodig dat er een retributiereglement bij het dossier zit. Dat kadert meer in rapportering over de werking. U kan wel een voorstel van retributiereglement al doormailen. We bekijken dit dan en laten weten of dit een goed reglement is. Zo wordt vermeden dat een reglement moet aangepast worden op een moment dat het al in werking is. Als het reglement de principes die in het document over diftar staan volgt, dan geeft dit normaal gezien geen problemen.*

Vriendelijke groeten,

Hoe kunnen we als ACV anders dan besluiten: een soepeler regeling had ook voldaan aan de diftarregels.

*Tenslotte halen we nog een citaat aan van het Vlaams Platform Milieu & gezondheid:”
De cijfers in het afvalstoffenplan tonen duidelijk aan dat afvalpreventie en recyclage de productie van afval niet doen verminderen. De afvalproductie is de laatste jaren nog toegenomen.*

In het afvalstoffenplan wordt ook niet nagegaan wat er met het gescheiden afval gebeurt. Men veronderstelt dat het gescheiden (gerecycleerd) afval globaal hergebruikt wordt, maar dit beeld beantwoordt niet aan de werkelijkheid. Een deel van dit afval (welk deel weten we niet) wordt gestort en/of verbrand in afvalverbrandingsovens.

Het voorliggende afvalstoffenplan begint slechts, ná de productie, nl. bij de preventie door de consumenten. Hierdoor kunnen heel wat producten niet verwijderd worden zonder dat er schade toegebracht wordt aan het ecosysteem.”

Afvalbusiness is big business. We weten dat er te weinig restafval is in Vlaanderen om de verbrandingsovens rendabel te maken. Zo wilde Fabricom er een aantal jaren geleden nog eentje posteren aan de Moervaart. Met een kritisch oog zouden we ons wel durven afvragen: “hoe slaagt men er dan in om de ovens rendabel te maken???”

Alvorens jullie een belangrijke vraag te stellen geven we nog volgende uitsmijter en een aantal faits divers mee:

- na onze actie op het containerpark waarmee we AVS haalden werden de simulatietickets volgens ons aangepast. Minstens 5 mensen wisten ons te vertellen dat de simulatie sindsdien enkel nog euro bevatte daar waar de dagen ervoor nog het bedrag vermeld werd dat aan de burger zou aangerekend worden... kwestie van geen slapende honden af te wachten vragen we ons af...?
- Het containerpark van Lierde is het meest recent geopende nieuwe recyclagepark van Oost-Vlaanderen dat door het Vlaamse gewest gesubsidieerd wordt.... Nog nadat Lochristi haar deuren opende.... Daar krijgt men gratis beurten ten bedrage van 24€. Eén beurt kost 0,5€, maar er zijn een aantal betalende fracties aan het lage tarief per m³. In het nummer 9080 wordt er beweerd door de meerderheidspartij in Lochristi dat gratis beurten niet meer kunnen. We hebben zoals jullie wel kunnen raden, ook dit element in jullie infomapje gestoken.
- Het verwijt naar de relatie tussen het ACV en Minister Schauvliege in het interview “Nummer 9080” was onterecht. Het ACV is een autonome vakbond die zich niet lieert aan een politieke partij. Los hiervan blijkt nu dat de onderrichtingen niet zo streng zijn als een aantal schepenen liet uitschijnen. De minister van Leefmilieu kan dus niet beschuldigd worden van strengere regels die het college al dan niet verkeerd interpreteerde. De waarheid heeft ook zijn rechten ook al zijn we als vakbond politiek neutraal.
- Dat de gemeenteraad in zijn verslag van 26/05/2008 stelt:
Overwegende dat verder doorgedreven verhogingen van de diftar-tarieven niet haalbaar zijn, aangezien intern onderzoek binnen IDM uitgewezen heeft dat dit het sluikstorten zou aanmoedigen en de vervuiler reeds ruimschoots zijn aandeel conform de OVAM streefdoelen betaalt voor de fracties die gesorteerd worden opgehaald;
-

En nu de levensbelangrijke vraag:

Mogen we jullie vragen, om met alle aanvullende gegevens die we jullie bezorgden, om in eer en geweten, los van partijtucht, te eisen dat de stemming over ons burgerinitiatief voor een alternatieve contantbelasting voor het recyclagepark, te verdagen naar de gemeenteraad van 02/2011? Op die manier krijgen zowel de leden van de meerderheid als deze van de oppositie de mogelijkheid om onze argumenten te bestuderen. Volgens ons werd iedereen behoudens het college, belangrijke elementen onthouden of zelfs verkeerd toegelicht om met kennis van zaken te stemmen over het retributiereglement. Een reglement dat jullie in 09/2010 argeloos goedgekeurd hebben.

Nu krijgen jullie de kans om dit dankzij dit burgerinitiatief recht te zetten. Volgende maand zouden jullie ons voorstel, al dan niet een stuk aangepast, naargelang jullie opmerkingen, kunnen ingang doen vinden.

De tekst van onze toelichting zullen we jullie allemaal per mail bezorgen.

Sommigen zullen ons initiatief te baat nemen om ons en tegelijk ook 1330 burgers “opportunisten” te noemen. Als men “opkomen voor democratie”, “promoten van participatie van burgers in het beleid” en “opkomen voor de medemens” als “opportunisten” beschouwd, dan zullen wij dit maar als blijk van waardering beschouwen!

Als blijk van eerbied en vertrouwen in de democratische werking van de gemeente schenken we het boek “Ik ben iemand niemand” aan het college met de vraag om het ook te laten lezen door zijn gemeenteraadsleden. Daarna kan het eventueel aan de bibliotheek ter beschikking gesteld worden. Het boek handelt over een gezin in verborgen en generatiearmoede in een plattelandsgemeente zoals Lochristi. Armoede van ouders op kind. In elk dorp, gemeente, stad vinden we deze vorm van armoede terug. Vijftien procent in Vlaanderen wordt er door getroffen. Voor deze groep is elke meerkost een ramp. Ook buitensporige retributies. In een beleid van elk voor zich, zullen we deze armoede nooit de wereld uitbannen.

Het gemeentelijk ACV en de meer dan 1330 ondertekenaars van het burgerinitiatief danken U.